

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžr/117/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200837
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015200837.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Lomné, Lomné č. 67, 090 33 Turany nad Ondavou, právne zastúpeného: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o. so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, proti odporcovi: Okresný úrad Stropkov, katastrálny odbor, Športová 2, 091 01 Stropkov, za účasti Obce Kručov, Obecný úrad Kručov č. 60, 090 32 Miňovce, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. k.: V 34/2014/Br zo dňa 29. mája 2015, na odvolanie odporcu aj obce Kručov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Sp/40/2015-41 zo dňa 25. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1Sp/40/2015-41 zo dňa 25. februára 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom podľa 250j ods. 2 písm. a), c), d) zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporcu zo dňa 29. mája 2015 č. k.: V 34/2014/Br a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhovateľovi priznal trovy konania vo výške 627,468 Eur.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že preskúmaním veci dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný.

Podľa názoru krajského súdu nebolo povinnosťou správneho orgánu posudzovať návrh na vklad do katastra a podmienky pre vydanie vecí podľa zákona č. 282/1993 Zb. o zmiernení niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam (ďalej len „zákon č. 282/1993 Z.z.“) k stavu, v akom sa v súčasnosti nehnuteľnosti nachádzajú. Považoval za nesporné, že v čase uzavretia dohody o vydaní vecí nehnuteľnosti bolo možné vydať, a preto bola uzavretá aj Dohoda o vydaní vecí zo dňa 05.03.1996 (ďalej len „Dohoda“). Uzavretie dohody nikto nespochybnil.

Zúčastnená osoba ako povinná osoba konala v rozpore s ustanovením § 8 zákona č. 282/1993 Z.z., ak sa nestarala o nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom Dohody so starostlivosťou riadneho hospodára. Vzhľadom na uvedené súd zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom

konaní bude povinnosťou odporcu dostatočne zistiť skutočný stav vecí a skúmať stav nehnuteľností, ktorých sa návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností týka podľa stavu v čase vydania tejto nehnuteľnosti.

Súd bol toho názoru, že odporca vec nesprávne právne posúdil, ak skúmal podmienky návrhu na vklad do katastra podľa stavu platného v čase podania návrhu na vklad do katastra, a nie v čase uzavretia Dohody. Následne bude povinnosťou odporcu vo veci návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností opätovne rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca včas odvolanie. Namietal, že ak by postupoval podľa právnej úpravy v čase uzatvorenia Dohody, vychádzal by z ustanovenia § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) a taktiež by vychádzal z ustanovenia § 7 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 282/1993 Z. z. Z toho vyplýva, že mal posudzovať Dohodu len z pohľadu platnosti Dohody. S poukazom na § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) uviedol, že opätovne preskúmal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom dohody v čase jej uzavretia, bližšie popísal svoje zistenia a konštatoval, že ak by posudzoval túto Dohodu v čase jej uzavretia, opäť by došiel k tomu istému záveru a návrh na vklad by zamietol. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že potvrdí rozhodnutie zo dňa 29.05.2015, č. k.: V 34/2014/Br.

Odporca zároveň podal odvolanie voči povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 627, 468 Eur. Nesúhlasil nielen s trovami konania uplatnenými právnym zástupcom navrhovateľa, ale aj s ich výškou. Poukázal na to, že právny zástupca navrhovateľa vykonáva ako advokát činnosť v Advokátskej kancelárii Slamka & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, ktorá má však aj kancelárie v Prešove na ul. Hlavnej č. 1 a tiež vo Svidníku na ul. Centrálny č. 274. Je zrejmé, že advokát je oprávnený si uplatňovať nárok na náhradu len oprávnených trov konania a za tieto odporca nepovažoval trovy spočívajúce v cestovnom a náhradách za stratu času z Dolného Kubína, keď má pracovisko aj v Prešove, t. j. v meste sídla súdu.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách tak, že náhradu trov navrhovateľovi nepriznáva.

Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie aj zúčastnená osoba z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a) a b) O.s.p. Mala za to, že odporca rozhodol zákonne a správne. Z čl. I. Dohody o vydaní vecí vyplýva, že bola uzatvorená v zmysle zákona č. 282/1993 Z.z. Podľa § 7 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 282/1993 Z. z. však povinná osoba, teda zúčastnená osoba, nemohla vydať pozemky, ak pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo právnickej osoby zastavaný; ak bol pozemok zastavaný stavbou, ktorá slúži pre zariadenia telesnej kultúry, zdravotníctva a kultúry, na poskytovanie služieb sociálnej starostlivosti alebo sociálnych služieb na pracovnú rehabilitáciu a zamestnávanie zdravotne postihnutých osôb a na školské účely, nemožno vydať ani susediace pozemky slúžiace na tieto účely, alebo ak na pozemku sú telovýchovné alebo športové zariadenia.

Z dokazovania pred správnym orgánom bolo jasne preukázané, že budova kultúrneho domu, ktorá je toho času postavená na pozemku, parcela KN registra „C“ č. 63, kde je aj zriadená materská škola, bola postavená v roku 1976. Samotná materská škola bola zriadená v týchto priestoroch v roku 1978 Okresným úradom vo Svidníku a zároveň bolo v tomto čase aj zriadené detské ihrisko, ktoré sa nachádza na pozemku parcela KN registra „C“ č. 62/1 (predtým KNC 62), k. ú. O. až doteraz. Toto detské ihrisko sa počas obdobia od roku 1978 až doteraz zo strany zúčastnenej osoby zveľaďovalo, rekonštruovalo, ale detské ihrisko sa nachádzalo na pozemku, parcela č. 62/1 aj v čase podpisu Dohody. Na tomto pozemku sa okrem detského ihriska nachádzali aj zariadenia súvisiace s materskou školou, obecným úradom, alebo aj budovou domu smútku. V čase podpisu Dohody sa na tejto parcele nachádzali žumpy, kôlne na prípravu a sklady dreva a tieto pomocné stavby slúžili samostatne pre budovu škôlky, budovu jednoty (teraz dom smútku) a obecný úrad, ktoré sú doteraz vykurované najmä drevom. V čase podpisu Dohody bola celá parcela KN registra „C“ č. 62/1 (predtým KNC 62), oplotená a tvorila jeden celok s budovami materskej školy a kultúrneho domu.

Uviedla, že aj v čase podpisu zmluvy o vydaní a aj teraz sú parcely č. 62/1 a parcela č. 6212, k. ú. O. využívané na účely, pre ktoré nie je možné vydať pozemky podľa zákona č. 282/1993 Z. z. a preto mala za to, že takáto Dohoda uzatvorená medzi stranami je neplatná a v rozpore so zákonom č. 282/1993 a jeho ustanovením § 7. Mala taktiež za to, že odporca správne po podaní návrhu na vklad Dohody o vydaní skúmal, či sú splnené podmienky na vydanie pozemkov v prospech navrhovateľa a či vydanie nehnuteľností nie je v rozpore s právnymi normami. Podľa názoru zúčastnenej osoby bolo potrebné skúmať podmienky vydania najmä v čase, kedy navrhovateľ požiadal o vydanie pozemkov.

Zúčastnená osoba sa po celý čas o tieto pozemky stará ako riadny hospodár, tieto riadne vlastní, užíva a tieto pozemky slúžili a slúžia aj v tomto čase pre účely materskej školy, budovy - domu smútku, domu kultúry a športových zariadení. Na ozrejmenie uviedla, že vyjadrenia uvedené v rozsudku týkajúce sa jej výsluchu sa nezakladajú na pravde. Budova kultúrneho domu, kde je aj zriadená materská škola, bola postavená v roku 1976. Samotná materská škola bola zriadená v priestoroch v roku 1978 a v tomto čase bolo aj zriadené detské ihrisko, ktoré sa nachádza na pozemku parcela KN registra „C“ č. 62/1, k. ú. O. až doteraz a aj pozemky sa užívali na účely súvisiace s charakterom týchto budov.

V prílohe vyjadrenia priložila aj mapky, z ktorých vyplýva, aké stavby sa nachádzali v čase podpisu dohody o vydaní a aké stavby a ich príslušenstvo sa nachádzajú v súčasnosti. Zároveň uviedla, že ako starostka obce nemá žiadnu vedomosť a v evidencii obce nie sú žiadne doklady, z ktorých by vyplývalo, že dohodu o vydaní schválili aj poslanci obecného zastupiteľstva. Na základe uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a potvrdil rozhodnutie odporcu.

Vo vyjadrení k odvolaniam navrhovateľ uviedol, že námietky či už odporcu, resp. účastníka nie sú relevantné, a to z nasledovných dôvodov:

1. Krajský súd nemá a ani nemôže mať právomoc na vyhlásenie platnosti či neplatnosti Dohody. Túto právomoc nemá ani odporca či zúčastnená osoba, no aj napriek tomu sa domnievajú, že to je dôvodom na nepovolenie vkladu Dohody. Právomoc rozhodovať o platnosti či neplatnosti Dohody a posudzovať ju ako takú majú výlučne súdy SR, ale nie v správnom súdnictve, ale na základe osobitnej žaloby o neplatnosť - pričom zúčastnená osoba sa tejto neplatnosti do dnešného dňa súdnou cestou nedovoľáva a preto je táto námietka irelevantná vo vzťahu k posúdeniu zákonnosti odporcu.

2. Krajský súd správne vyhodnotil skutkovú situáciu, aj právne odôvodnil, prečo je potrebné vychádzať zo stavu KN, aký bol v roku 1996 v takom rozsahu, aby bolo zjavné, že nie je možné, aby sa reštitučný nárok cirkvi podľa zákona č. 282/1993 Z. z. - ktorý je navyše oprávnený, posudzoval podľa aktuálneho usporiadania KN.

3. Námietku odporcu voči trovám konania považoval za irelevantnú, nakoľko sídlo advokátskej kancelárie je v Dolnom Kubíne a skutočnosti uvádzane žalovaným vo vzťahu k pôsobnosti advokátov nie je na mieste, keďže tí sa v podstate nachádzajú každý deň v inom meste a to isté platí aj o jednotlivých koncipientov.

Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a zaviazal odporcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,50 Eur.

Zúčastnená osoba vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že odporca ako správny orgán rozhodol v napadnutom rozhodnutí zo dňa 29.5.2015, č. k. V3412014/Br zákonne a správne. Svoje dôvody na zrušenie rozsudku krajského súdu uviedla vo svojom odvolaní a v prípade, ak zúčastnená osoba nemohla podať odvolanie voči rozsudku, považujte toto odvolanie a dôvody v ňom uvedené za vyjadrenie k odvolaniu odporcu. Mala za to, že nie je možné vydať pozemky na základe Dohody ani teraz a ani v čase jej uzatvorenia z dôvodov, že by došlo k porušeniu zákona č. 282 /1993 Z. z. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie alebo zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP). Podľa § 246c veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôvodov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na ktorých je založené.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie odporcu, a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívneho spisu súd zistil, že odporca obdržal dňa 23.01.2014 návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, registrovaný pod č. V 34/2014. Predmetom návrhu na vklad sú nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území O., vedené na liste vlastníctva č. X vo výlučnom vlastníctve obce Kručov, a to parcely C KN 62/1, trvalé trávne porasty vo výmere 2 135 m² a C KN 62/2, ostatné plochy o výmere 795 m² uvedené v Dohode o vydaní veci uzavretej dňa 05.03.1996 medzi navrhovateľom ako oprávnenou osobou a obcou Kručov ako povinnou osobou. Odporca po preskúmaní návrhu na vklad prerušil konanie kvôli zisteným nedostatkom s tým, že upozornil navrhovateľa, že postupuje podľa platného katastrálneho zákona ku dňu podania návrhu na vklad. Po odstránení nedostatkov pokračoval v konaní na podklade listinných dôkazov a vyjadrenia obce, z ktorých vyplynulo, že predmetný pozemok C KN 62/1 trvalé trávne porasty o výmere 2 135 m² je využívaný obcou ako jediná prístupová cesta k budove obecného úradu a k ihrisku s antukovým povrchom a plne slúži pre deti materskej školy, teda jeho vydaním by bol znemožnený prístup k predmetným zariadeniam v budove. Možno ho teda považovať za susediaci pozemok v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 písm. b) zákona č. 282/1993 Z.z. Pozemok C KN 62/2 ostatné plochy o výmere 795 m² je využívaný obcou ako ihrisko s antukovým povrchom, teda ho možno považovať za pozemok, na ktorom sú telovýchovné a športové zariadenia v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 písm. d) zákona č. 282/1993 Z.z. o. Následne odporca vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona návrh na vklad zamietol.

Posudzujúc obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Krajský súd odôvodnenie výroku napadnutého rozsudku založil iba na opise skutkového stavu a citovaní jednotlivých zákonných ustanovení - paragrafových znení - na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov. V samotnom odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu absentuje vlastné právne odôvodnenie vyslovených záverov, čím postihol napadnutý rozsudok deficitom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

Judikatura tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach stabilne uvádza: „Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (m. m. III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06, III. ÚS 107/07). Ústavný súd SR tiež uvádza: „Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy) nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (I. ÚS 33/2012).

Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva „...účelom odôvodneného rozhodnutia je dať stranám najavo, že boli vypočuté. Navyše, odôvodnené rozhodnutie dáva stranám možnosť odvolať sa proti rozhodnutiu, ako aj možnosť, aby bolo rozhodnutie preskúmané odvolacím orgánom. Len ak sú vydávané odôvodnené rozhodnutia, môže existovať verejná kontrola výkonu súdnictva.“ (napr. Suominen v. Fínsko, § 37, 1. júl 2003; Tatischev v. Rusko, § 58, 22. február 2007). Podobne podľa Ústavného súdu SR „Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. ... Takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny.“ (III. ÚS 311/07).

Vzhľadom na uvedenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva odvolací súd poznamenáva, že napadnutý rozsudok postráda dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Je povinnosťou súdov uviesť vo svojom rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založili.

Rozhodnutie odporcu krajský súd zrušil z dôvodov podľa 250j ods. 2 písm. a), c), d) O.s.p, t. j. z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Vo vzťahu k dôvodom zrušenia správneho rozhodnutia sa skutková a právna časť odôvodnenia napadnutého rozsudku obmedzuje len na konštatovanie zistení z administratívneho spisu, ich rekapituláciu, citáciu zákonných ustanovení, pričom však súd dostatočne a zrozumiteľne neuviedol vzťah medzi citovanými právnymi predpismi a skutkovými zisteniami. Pochybenie odporcu krajský súd skonštatoval len v troch krátkych odsekoch na str. 5 rozsudku, pričom absentovala vlastná právna úvaha vo vzťahu k týmto dôvodom. Ako odôvodnenie pre uvedené zrušujúce dôvody iba uviedol, že „nebolo povinnosťou správneho orgánu posudzovať návrh na vklad do katastra a podmienky pre vydanie veci podľa zákona č. 282/1993 Z.z. k stavu, v akom sa v súčasnosti nehnuteľnosti nachádzajú“, pričom ani nie je zrejmé, na základe čoho dospel k takémuto záveru (pokiaľ z vyššie citovaného ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 282/1993 Z.z., podľa ktorého vec sa vydá oprávnenej osobe v stave, v akom je ku dňu účinnosti tohto zákona, podľa názoru odvolacieho súdu z tohto ustanovenia prijatý záver nevyplýva, a naopak, v zmysle novely katastrálneho zákona č. 255/2001

Z. z. vo všeobecnosti platí, že správa katastra (dnes okresný úrad) rozhoduje podľa právnych skutočností platných v čase rozhodovania o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľnosti). Okrem toho krajský súd považoval za nesporné, že v čase uzavretia dohody o vydaní veci nehnuteľnosti bolo možné vydať, pričom takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v obsahu spisu, keď naopak, obec Kručov uviedla, že aj v čase uzavretia Dohody by vydanie pozemkov bolo v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 7 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 282/1993 Z.z. V rozpore s obsahom spisu je aj konštatovanie súdu, že samotnú dohodu nikto nespochybnil. Okrem toho nejde o autorizovanú dohodu, preto má kataster povinnosť skúmať ju o. i. aj z hľadiska, či neodporuje zákonu. Katastrálny zákon v aktuálnom znení už síce nepredpokladá skúmanie platnosti zmluvy, ale v podstate ju musí skúmať zo všetkých hľadísk majúcich za následok jej prípadnú neplatnosť a navyše je jeho povinnosťou prihliadať na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu a ktoré mohli nastať po uzavretí zmluvy, resp. aj po podaní návrhu na vklad.

Najdôležitejšou časťou odôvodnenia akéhokoľvek rozsudku je právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok, musí s ním korešpondovať a musí umožniť každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Pri nedostatku právneho názoru nie je možné dospieť ani k záveru, či je rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku vecne správne, keďže výroku nekorešponduje relevantné odôvodnenie (m. m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/41/2011 zo dňa 29.09.2011).

Krajský súd preto pochybil, keď rozhodnutie odporcu zrušil bez toho, aby uviedol dôvody súladné s výrokom rozhodnutia. Takéto rozhodnutie možno považovať za arbitrárne, pretože aj nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu môže zasiahnuť do práva na súdnu ochranu, ktorá je každému zaručená Ústavou Slovenskej republiky. U nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, ani vady správneho konania, preto bolo nutné takéto rozhodnutie zrušiť a otvoriť tým krajskému súdu procesný priestor pre vydanie rozhodnutia nového, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, aby v ďalšom konaní krajský súd prejednal vec v medziach podaného opravného prostriedku, znova preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia odporcu a vo veci opätovne rozhodol, pričom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p. a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodní podľa § 157 ods. 2 O.s.p.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.